

عنوان مقاله:

بررسی میزان حساسیت جدایه های بالینی *Helicobacter pylori* به دو آنتی بیوتیک رایج در درمان قبل و بعد از اتصال به رده سلولی اپی تلایل معده

محل انتشار:

هفتمین کنگره ملی زیست شناسی و علوم طبیعی ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسنده:

بهاره عطاران - استادیار دانشگاه الزهرا (س)، دانشکده علوم زیستی، گروه میکروبیولوژی

خلاصه مقاله:

با وجود به استفاده بی رویه و نادرست آنتی بیوتیک ها، شکست در درمان عفونت *Helicobacter pylori*، همچنان در حال افزایش می باشد که به دلیل افزایش مقاومت آنتی بیوتیکی می باشد. بنابراین بررسی حساسیت به آنتی بیوتیک قبل از شروع درمان و به کار گیری تست های حساسیت معتبر برای یک درمان موفق ضروری می باشد. به منظور مقایسه حساسیت آنتی بیوتیکی قبل و بعد از اتصال به رده سلولی، ابتدا جدایه های بالینی بعد از کشت به کشت رده سلولی اپی تلایل معده MKN45، تلقیح شد و بعد از سه ساعت، سلول ها لیز شدند و باکتری ها جداسازی شد. سپس کمترین غلظت مهارکننده آنتی بیوتیک های آموکسی سیلین و تتراسایکلین (MIC) برای سه جدایه بالینی قبل و بعد از اتصال به رده سلول MKN-45 با روش آگار دایلوژن بررسی شد. میزان حساسیت به هر دو آنتی بیوتیک بعد از اتصال به رده سلولی اپیتلیال کاهش معنی داری پیدا کرده است، البته در مورد تتراسایکلین این کاهش قابل توجه نبود. این پژوهش احتمال خطا در بررسی حساسیت آنتی بیوتیکی در روش های مرسوم سنجش آنتی بیوتیکی در مورد *H. pylori* را نشان می دهد به دلیل تفاوت با زیستگاه اصلی باکتری را نشان می دهد. البته تعداد جدایه ها و خانواده آنتی بیوتیک ها برای نتیجه گیری قطعی کافی نیست و پیشنهاد می شود، برای بهینه سازی روش و نتیجه گیری جامع این مطالعه با خانواده های مختلف آنتی بیوتیک، جدایه های بیشتر و همچنین رده سلولی متفاوت انجام شود.

کلمات کلیدی:

Helicobacter pylori، مقاومت آنتی بیوتیکی، آموکسی سیلین، تتراسایکلین.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1029012>

